

La força de la pintura, una cita al castell de Calonge

Assumpció Mateu i Pep Camps revaloren un mitjà devaluat per la modernitat amb una exposició exemplar

Assumpció Mateu, ensenyant la seva obra a l'alcalde de Calonge, Jordi Soler, mentre preparava l'exposició del castell AJUNTAMENT DE CALONGE I SANT ANTONI.

La pintura ni és retrògrada ni ha exhaurit cap de les seves enormes possibilitats. En ple domini d'una certa modernitat inexpressiva, maldestra i ampul·losa, la pintura continua revelant-se en mans d'alguns artistes meravellosament tossuts com una arma conceptual i plàstica de primera categoria. Com en l'obra de Pep Camps i d'Assumpció Mateu, que presenten alhora dues exposicions al castell de Calonge fins al 4 de setembre.

Assumpció Mateu hi exposa *Feeling Nature and the Universe*, una proposta que resumeix la seva evolució del jo (i el nosaltres) al món en un sentit còsmic, dit sense cap revestiment de transcendència barata. Des de la recerca dels orígens i la connexió amb la natura, que han format part del seu treball des del principi, fins a la darrera sèrie que ha portat al castell, on amplia aquest vincle amb l'univers sencer, *Feeling the Nature and the Universe* és de fet una revisió de

la seva trajectòria que serveix per ordenar el propi imaginari pictòric.

Assumpció Mateu ha aprofundit en la natura en diverses sèries: la dedicada al Mediterrani, la del bosc cremat o la dels cicles vitals. Ara, fa un pas més per apuntar la connexió amb l'univers, que equipara una llavor amb el cervell humà, una pupil·la amb una galàxia, la nerviació d'una fulla caiguda amb un complex sistema d'irrigació sanguínia o neuronal, les anelles d'un tronc d'arbre amb les òrbites planetàries. Aquest sistema expansiu és fruit del confinament del 2020, quan l'artista va percebre a escala mundial els efectes dels actes individuals en la comunitat.

Per la seva banda, Pep Camps porta al castell de Calonge una exposició amb el títol simple i tan explícit de *Pintures*, amb la qual defensa el fet de pintar com un acte de resistència. L'obra que ha escollit va des d'una selecció de la sèrie *Pots d'essències* fins a una evolució de la dedicada als *Ocells*, que a Calonge es transforma en *Un passeig amb ocells*, així com algunes de les obres agrupades sota el títol *Vinguts de les estrelles*.

Pep Camps, que provenia de la instal·lació i l'acte performatiu, va optar per la pintura des de molt jove, a la segona meitat dels vuitanta, i al llarg dels anys ha anat desenvolupant una simbologia pròpia que ha evolucionat del degoteig a la línia i de la línia a la constel·lació de nodes i nexes. No ha estat un procés lineal, i les diverses etapes sovint se superposen, alguns motius desapareixen i d'altres reapareixen més endavant.

Combinant la figuració amb elements abstractes per aconseguir crear noves realitats, de la mateixa manera que incorpora el bagatge de l'art occidental tant com el pensament i la concepció del món orientals, en la seva obra se serveix de diferents materials, sempre amb una voluntat de recerca per descobrir tota la plasticitat de l'acte pictòric.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 29-08-2022, Pàgina 23

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/2185006-la-forca-de-la-pintura-una-cita-al-castell-de-calonge.html>